

عنوان مقاله:

بررسی حرکت آب در معماری باغ ایرانی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

لادن اسدی - دکترای معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

زهرا صامتی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

معصومه مختاری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

باغ ایرانی، یکی از راه حل های ساکنان این مرز و بوم برای غلبه بر جبر جغرافیایی اقلیم نیمه بیابانی است که آب در آن کمیاب می باشد. پدید آمدن و حیات این باغ ها بستگی به مسیر جریان آب دارد. هدف اصلی از باغ سازی، ایجاد فضای سبز فرح بخش و دلنشین بوده و به نظر می رسد علاقه و کشش فطری به عناصر طبیعت همچون گل و گیاه و آب مشوق اصلی انسان ها در طراحی باغ بوده است. آب در واقع جالب ترین موضوع باغ محسوب می شده، از این رو که از دور چشم را به خود خیره می کرد و از نزدیک بسیار دلپذیر بود؛ هر جا در معرض دید قرار می گرفت، طراوت و زندگی را به همراه داشته است. سنت معماری شهری در کشورمان، طراحی شهرها به صورت باغشهر بوده است. اما متأسفانه امروزه در ساخت فضاهای سبز شهرها، بخصوص در طراحی پارک ها، چندان که باید شرایط اقلیمی و طبیعت هر شهر و تاریخ فرهنگی و اجتماعی مورد توجه قرار نمی گیرند. دست کم آن که باغ های کهن در هر شهر و دیاری می توانند الگوی مناسب و قابل دسترس برای این امر باشند. اما ساخت باغ بدون در نظر گرفتن روحیه بازمانده از هزاران سال تاریخ و فرهنگ این مرز و بوم، طبیعت و اقلیم گونه گونان، باغ آرابی کنونی را از هویت اصلی خود دور کرده است. برقراری پیوند دوباره میان باغ های دیروزی و پارک های امروزی، نیازمند بازشناسی کامل باغ های کهن است. امروزه اگر نمی توانیم این تفکر را توسعه دهیم کمترین کاری که امکان انجام آن فراهم است حفظ و نگهداری باغ هاست و طراحی آنها با بهره گیری از هنر معماری باغ های ایرانی که هم کارکرد فضاهای سبز را دارد و هم متضمن انتقال همه آن مفاهیم معنوی منطبق بر سنت ایرانی- اسلامی است.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی - چهارباغ - هندسه باغ - جریان آب در باغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353776>

